הלכה · משנה תורה · מפרשים · אבן האזל · ספר קורבנות

אבן האזל על משנה תורה, הלכות חגיגה

הרב איסר זלמן מלצר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

אבן האזל על משנה תורה, הלכות חגיגה

הרב איסר זלמן מלצר

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/אבן-האזל-על-משנה-תורה-הלכות-חגיגה/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה ז 4

פרק ב

הלכה ז

הפריש עשר בהמות לחגיגתו והקריב מהן מקצתן בראשון ופסק שוב אינו חוזר ומקריב השאר שהרי שייר אותם, ואם לא פסק אלא דחקו היום ולא יכול להקריב היום מקריב השאר למחר.

כתב הכ"מ דהרמב"ם מפרש כפי' הר"ח דהוא לענין שאינו יכול להקריב אח"כ ביו"ט האחרון, ודבריו תמוהין שהרי כתב הרמב"ם דאם לא פסק מקריב למחר והוא חוה"מ דמותר להקריב נדרים ונדבות, והלח"מ פירש דעת הרמב"ם כפרש"י דהשאר אינו רשאי להקריב דעובר על בל תוסיף דרחמנא אמר וחגותם (אותו חג לד') חד יומא דוקא, אבל קשה דהא בירושלמי כאן מבואר להדיא דפלוגתא הוא לענין להקריב ביו"ט האחרון ומוכח דבחוה"מ מקריב השאר.

ונראה דהרמב"ם סובר דהא דבבלי והא דירושל' הם באמת שני ענינים דמה דאיתא בבבלי וכן ברמב"ם הפריש עשר בהמות לחגיגתו אין הכונה שכבר הקדיש אותם שיהיו לשלמי חגיגה דא"כ למה כתב הרמב"ם אינו חוזר ומקריב השאר ולא כתב מה יעשה בהם, דהא אחר החג ודאי ליכא בל תוסיף והי' לו לכתוב שיקריב אחר החג ולא אינו חוזר ומקריב אותם, ואין לומר דכיון שאינם ראויים לשלמי חגיגה אינו יכול להקריב כלל דזה בודאי א"א דשלמי חגיגה הם שלמים כשאר שלמים, אלא שאינם שלמי חובה אלא שלמי נדבה וכן מבואר להדיא כאן בירושל' וע"כ הכונה שהפריש אותם ע"מ להקדישם לשלמי חגיגה.

והנה בפ"ו מהל' ערכין כתב הרמב"ם שאפי' בדשלבל"ע אם אמר הרי עלי להקדיש חייב להקדיש וא"כ כאן שהפריש ע"מ להקדישם לכאורה חייב להקדישם לשלמים, אלא דמ"מ כיון שהפרישם לשלמי חובה וכבר נתבטל וא"א שיהיו שלמי חובה ועל שלמי נדבה לא נדר לכן אינו חייב משום נדר ולפ"ז אפשר דמש"כ הרמב"ם אינו חוזר ומקריב אותם אין הכונה דאינו רשאי להקריב אלא דאינו מחויב להקריב, ואפי' אם נימא דלשונו משמע דאינו רשאי להקריב וכפרש"י אבל זהו משום דאכתי לא הקדישם ולכן אינו רשאי להקדישם לשלמי חובה כמו כל הבהמות שיש לו, אבל הא דירושל' דקתני היו לפניו עשר בהמות, הכונה בהמות שכבר הקדישם לשלמי חובה וזה ודאי שע"כ מחויב להקריבם דלא נימא ירעו עד שיסתאבו בשביל שאינם יכולים להיות שלמי חובה וכמש"כ ולכן כמו דיכול להקריבם אחר החג כן רשאי להקריבם בחוה"מ לשם שלמי נדבה ולא פליגי אלא אם מותר להקריבם ביו"ט האחרון. (חסר).